R3260 (page 394)

தேவனுடைய மன்னிக்கும் அன்பின் சந்தோஷங்கள்

THE JOYS OF GOD'S FORGIVING LOVE

சங்கீதம் 32

"எவனுடைய மீறுதல் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவனுடைய பாவம் மூடப்பட்டதோ, அவன் பாக்கியவான்."

உரியாவிற்கு விரோதமான தன் பாவங்களுக்கான தேவனுடைய மன்னிப்பைப்பற்றி தாவீது சந்தோஷத்தோடு அறிக்கையிடும் சங்கீதமே இச்சங்கீதம் என்று எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். முதல் வசனமே, முழுச்சங்கீதத்திற்குமான முக்கிய பாகமாகக் காணப்படுகின்றது. 3-5 வரையிலான வசனங்களில், தன் பாவங்கள் தனக்கும், தான் முன்பு அனுபவித்த தெய்வீகக் கிருபையின் பிரகாசத்திற்கும் இடையில் மேகம் போன்று காணப்பட்ட காலப்பகுதியில், தான் அனுபவித்த மனஅழுத்தத்தை இராஜா பதிவு செய்துள்ளார். இவரது மனஅழுத்தம் இயல்பாகவே, இவரது சரீர ஆரோக்கியத்தையும் பாதித்தது... அதுவும் ஜீவியத்தின் கடமைகள் அனைத்தும் பாரமாய்த் தோன்றும் அளவுக்குப் பாதித்தது; நடைமுறையில் எல்லாச் சந்தோஷங்களும் ஒழிந்துபோய்விட்டது. இப்படிப் பார்க்கும்போது இராஜா மனக்கடினமுள்ள குற்றவாளியாக இருக்கவில்லை என்பதை நாம் உணருகின்றோம். சோதனையின்கீழ் இவர் நீதி மற்றும் நட்பின் எளிமையான பிரமாணங்களைக் கடினமாய் மீறியிருந்தபோதிலும், இவரது இருதயம் நீதிக்கு நேராகவும், கர்த்தருக்கு நேராகவும்தான் காணப்பட்டது; தொடர்ந்து இத்திசையிலேயே காணப்பட்டும் வந்தது. இவரது மனசாட்சி தவித்துக்கொண்டிருந்தது என்பதும், தெய்வீக நிராகரிப்பினுடைய பளுவின்கீழ் இவரது ஆன்மா அமைதியற்றுக் காணப்பட்டது என்பதுமான உண்மைகள், இவர் விஷயத்தில் நம்பிக்கையளிக்கும் அறிகுறிகளாகக் காணப்பட்டன.

தாவீது துணிகரமான பாவியாக இல்லாதபடியால் -இவர் தன் இருதயத்தில் பாவத்தை அங்கீகரிக்காமலும், அதில் களிகூராமலும் இருந்து, அதை வெறுத்தும், அதற்காகத் துக்கித்தும் காணப்பட்டபடியால் - இதினிமித்தம் இறுதியில் தாவீதால் இனிமேலும் சகிக்கமுடியாது எனும் கட்டம் வருமளவுக்கு, பாடங்கள் இவருக்கு மிக மிகக் கடுமையாகிப்போகும் வண்ணமாக, கர்த்தர் இவர் காரியங்களை மிகவும் கிருபையாக வழிநடத்தினார். முழுமையாய் நொறுங்குண்ட நிலையினைத் தாவீது அடைந்தபோது, அந்த இருதயத்தைக் குத்தும்படிக்குக் கர்த்தர் தம்முடைய செய்தியை நாத்தான் தீர்க்கதரிசி மூலம் அனுப்பிவைத்தார்; இவரது கடினமான கடிந்துகொள்ளுதலும், கடுமையான தண்டனையும் இராஜாவின் கடுமையான மன அழுத்தத்திற்கு முற்றுப்புள்ளிவைத்தது; மேலும் தேவனிடமும், ஜனங்கள் முன்னிலையிலும் தாவீது (தன் பாவங்களை) அறிக்கைபண்ணும் நிலைக்கு அவரைக் கொண்டுவந்தது; தெய்வீக மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும், தெய்வீகத் தயவை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் வேண்டி ஜெபம் ஏறெடுக்கும் நிலைக்குத் தாவீதைக் கொண்டுவந்தது; இந்தத் தெய்வீக மன்னிப்பும், தெய்வீகக் கிருபையும் இல்லை என்றால் தனது மனதின் வியாகுலம் தொடரும் என்று தாவீது உணர்ந்துகொண்டார்.

இராஜாவின் ஜெபங்கள் கேட்கப்பட்டன தேவன் இவரிடத்தில் கிருபையாய்

இருந்தார்; இவரது மீறுதல்கள் மன்னிக்கப்பட்டன; இவரது பாவங்கள் மூடப்பட்டன; இவரது அக்கிரமம் இனிமேலும் இவர்மேல் சாற்றப்படவில்லை; காரணம் இவரது இருதயம் மனம்வருந்தினது இவரது இருதயத்தில் கபடு இல்லாதிருந்தது. இவரது மனந்திரும்புதல் உண்மையாகவும், முழுமையாகவும், சம்பூரணமாகவும் காணப்பட்டது. தான் தெய்வீகத் தயவிற்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டதுகுறித்துச் சங்கீதக்காரன் சந்தோஷத்தோடு பாடுகின்றார்; இன்னுமாகச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இதுபோல பாவங்களுக்காக உண்மையாய் வருத்தப்படுகின்ற, உண்மையாய் மனந்திரும்புகின்ற, தங்கள் தப்பிதங்களை அறிக்கையிடுகின்ற, தங்கள் விசுவாசத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்கின்ற யாவருக்கும், திவ்விய வழிகாட்டுதலின்கீழ்த் தாவீதின் விஷயம், தேவன் என்ன செய்ய சித்தமாய் இருக்கின்றார் என்பதற்கு உதாரணமாய் அல்லது சான்றாய்க் காணப்படும்படிக்கும் பார்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இராஜாவின் அனுபவங்களும், இவர் தேவனோடு ஒப்புரவாகியுள்ளதையும், திவ்விய தயவு இவருக்குப் பாராட்டப்பட்டுள்ளது என்பதையும் காட்டும் இந்தச் சங்கீதத்தின் படிப்பினைகளும், தாவீதின் சொந்த தேசத்தின் மத்தியில் காணப்பட்ட தேவ ஜனங்களை மாத்திரமல்லாமல், தேவ வசனத்தை அறிந்துள்ள ஒவ்வொரு ஜாதிகளிலும், கோத்திரங்களிலும் பாஷைக்காரரிலுமிருந்து வரும் தேவ ஜனங்களையும் ஊக்குவித்துள்ளது, **[R3260 : page 395]** அதாவது இவர்களில் மாம்சத்தினுடைய பெலவீனங்கள் காரணமாக விழுந்துபோய் இருப்பவர்களின் விசுவாசத்தை ஊக்குவித்துள்ளது; மேலும் இவர்களுக்குச் சமாதானத்தையும், அமைதியையும் கொண்டுவந்துள்ளது என்று சொல்வது சரியே; இப்படிப்பட்டவர்கள் சிலரின் பாவங்கள் தாவீதின் பாவத்தைப்போன்றே பயங்கரமானவைகளாகவும், சிலருடைய பாவங்கள் தாவீதின் பாவங்களைவிட அதிகமாகவும் காணப்படலாம்; இவர்களில் சிலருடைய பாவங்கள் மனுஷருடைய பார்வையில் பெரியவைகளாக இராமல் இருக்கலாம், ஆனாலும் அவைகள் தேவனுடைய பார்வையில் பெரியவைகளாக இருக்கின்றன, அதாவது பாவியையும், கர்த்தரையும் பிரிக்குமளவுக்குப் பெரியவைகளாக இருக்கின்றன.

இந்த நிழல், பாவி அந்நிய உலகத்திலிருந்து வந்து, தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் பிரவேசிக்க நாடுவது பற்றியதல்ல; மாறாக ஏற்கெனவே தெய்வீகத் தயவை அனுபவித்து, அதை இழந்துபோயுள்ள நபர் பற்றியதாகும்; அதாவது வெளிச்சத்திலிருந்து இருளுக்குள் போயுள்ள நபர் பற்றியதாகும். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளான பிற்பாடும், நாம் மறுதலித்துப் போகிறவர்களாகுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கின்றது என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்குத் தெளிவாய்ச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இப்படி மறுதலித்துப்போகும் இரண்டு வகுப்பார் காணப்படுவதாக வேதவாக்கியங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. ஒரு வகுப்பார் எபிரெயர் 6:4-7; 10:26-31-ஆம் வசனங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளனர்; இவர்களுக்கு எந்த நம்பிக்கையும் இருப்பதில்லை, ஏனெனில் இவர்கள் இருதயத்தில் பாவத்தை விரும்புபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்; அப்போஸ்தலன் விவரிப்பதுபோன்று இவர்கள் துணிகரமான பாவிகளாய்க் காணப்படுகின்றனர். சத்தியம் பற்றின தெளிவான அறிவிற்குள் வந்தப் பிற்பாடும், துணிகரமாயும், ஆசையாயும், வேண்டுமென்றும் பாவத்தில் களிகூருகிறவர்கள் மேல், தேவன் தம் இரக்கத்தைக் காட்டுவது சரியான காரியமாய் இராது. அப்போஸ்தலன் தெரிவித்துள்ளதுபோன்று, இவர்களுக்காகக் காத்திருக்கின்ற ஒரே காரியம் நியாயத்-தீர்ப்பாகும்; இந்த நியாயத்தீர்ப்பானது இவர்களைத் தேவனுடைய சத்துருக்களென, நீதியின் சத்துருக்களெனப் பட்சித்துப்போடும். இந்த வகுப்பாரைக்குறித்து அப்போஸ்தலன், மரணத்துக்கு ஏதுவான பாவமுண்டு, அதைக்குறித்து வேண்டுதல்செய்ய நான் சொல்லேன் என்று தெரிவித்துள்ளார். (1 யோவான் 5:16)

இரண்டாம் வகுப்பாரைக்குறித்து அப்போஸ்தலன் மரணத்திற்கு ஏதுவான பாவம்

செய்யாதவர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார் - இவ்வகை பாவத்திற்கு மனம்வருந்துதல் காணப்படும்; இது மன்னிக்கப்படும்; மீறுதலுக்குட்பட்டவன் விலையேறப்பெற்றப் பாடங்களுடன் இப்பாவத்திலிருந்து வெளியே வருவான்; இப்பாடங்கள் எதிர்கால போராட்டங்கள் மற்றும் வெற்றிகள் விஷயத்தில் உதவிகரமாய்க் காணப்படும் அறிவு எனும் ஆசீர்வாதத்தினையும், அனுபவங்களையும் இறுதியில் கொண்டுவரும். இந்த வகுப்பாரில்தான், தாவீதின் பாவம் அடங்குகின்றது; இவரது பாவம் துணிகரமானதல்ல; இப்பாவங்கள் தாவீதின் அங்கீகரிப்பையும் பெற்றிருக்கவில்லை; என் பிள்ளைகளே, நீங்கள் பாவஞ்செய்யாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்; ஒருவன் பாவஞ்செய்வானானால் நீதிபரராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுகிறவராயிருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலனால் கூறப்படும்போது, அவரால் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படும் பாவ வகையினையே சார்ந்ததாய்த் தாவீதின் பாவம் இருந்தது (1 யோவான் 2:1). இதே பாவ வகையைக் குறித்தே அப்போஸ்தலன், நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார், அவன் விழுந்தாலும் தள்ளுண்டு போவதில்லை என்று கூறுகின்றார் (1 யோவான் 1:9; சங்கீதம் 37:24). துணிகரமாகவும், இருதயத்தின் சம்மதத்தோடும் செய்யப்படும் மீறுதலே, எல்லா விதத்திலும் ஒருவர் தெய்வீகத் தயவினின்று முழுமையாய் விழுந்துபோயுள்ளதைக் குறிப்பதாக இருக்கும்; ஆனால் விருப்பத்திற்கு மாறாகவும், மாம்ச பெலவீனம் மற்றும் சோதனை காரணமாகவும் பாவத்திற்குள் இடறிவிழுதல் என்பது, மீட்கப்படுவதற்குச் சகல வாய்ப்புகளுமுள்ள இடறல்களாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, எல்லா மீறுதலும் துணிகரமானது என்று சிலர் வாதாடலாம்; காரணம் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சரீரத்தில் எவ்வளவுதான் பெலவீனமாக இருந்தாலும், அவர்கள் விரும்பினால் சரியானவற்றை செய்வதற்குரிய சித்தத்தின்/மனதின் வல்லமை, அவர்களிடம் இன்னமும் இருக்கின்றது என்று வாதிடலாம். இத்தகையவர்கள் தாங்கள் துணிகரமான பாவம்செய்ததாகச் சிலசமயம் தங்களைக் குற்றப்படுத்தும்படிக்குச் சாயும் பழக்கமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். இதினிமித்தம் தாங்கள் இரண்டாம் மரணத்திற்கு ஆளாகிவிட்டனர் என்றும் பயப்படுகின்றனர். கர்த்தரால் எவை துணிகரமான பாவமாகப் பார்க்கப்படவில்லை என்பதற்கு உதாரணமாக, தாவீதின் விஷயத்தை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றோம். இராஜாவாகிய தாவீது தனது இந்த மீறுதலின் விஷயத்தில் பல நாட்களாக, பல வாரங்களாக, மாதங்களாக யோசித்து திட்டம்போட்டிருந்தார். இதில் ஓரளவுக்குத் துணிகரம் இருக்கின்றது என்பது மறுக்கப்பட முடியாதுதான்; ஆனால் இதில் வேறொரு காரியமும் ஓரளவுக்குக் காணப்பட்டிருக்கின்றது; அதாவது தகப்பனாகிய ஆதாமின் இனத்திலுள்ள ஓர் அங்கத்தினன் எனத் தாவீது சுதந்தரித்துக்கொண்டிருந்த மாம்ச பெலவீனங்களும் காணப்பட்டது. தாவீதினுடைய பாவத்தின் விஷயத்தில் எவ்வளவு துணிகரம் இருந்தது, எவ்வளவு பெலவீனம் இருந்தது என்பதைத் தேவனுடைய தீர்ப்பு மாத்திரமே தெளிவாய் வேறுபிரித்துக் காண்பிக்க முடியும். தாவீதின் பாவம் முற்றிலும் பெலவீனத்தினால் அல்லது அறியாமையினால் சம்பவித்தது அல்ல என்பது தெளிவாய்த் தெரிகின்றது; முற்றிலும் துணிகரமானதுமல்ல என்பதும் சமமாய்த் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. ஆகையால் இது கலப்படமான பாவம் என்று நாம் சொல்லலாம். இது முழுவதும் துணிகரமில்லை என்பதற்குரிய நிரூபணமானது, தீர்க்கத்தரிசி மூலம் கர்த்தர் தாவீதைக் கடிந்துகொண்ட பிற்பாடு, இவரது மனசாட்சி பாவத்தை அடையாளம் கண்டுகொண்டதிலும், அப்பாவம் கர்த்தருக்கும் தனது ஆத்துமாவுக்கும் இடையில் உருவாக்கின தடுப்புச்சுவரைக்குறித்து இவர் உணர்ந்துகொண்டதிலும் வெளிப்படுகின்றது.

ஒருவேளை பாவம் துணிகரமாய் இருந்திருக்குமானால், துக்கப்படுவதற்கும், நொறுங்கிப்போவதற்கும் பதிலாக இராஜா, பாவத்தின் பாதையில் தொடர்ந்து செல்லவேண்டும் என்று எண்ணியிருப்பார்; இன்னுமாகத் திவ்விய மன்னிப்பிற்காகவும், ஒப்புரவாகுவதற்குமான எந்த ஏக்கமும் இல்லாமல் இருந்திருப்பார். இவைகளுக்காக இவர் ஏக்கம்கொண்ட காரியமானது, இவர் வருந்தத்தக்க நிலையில் சரியான பாதையினின்று வழிமாறியிருப்பினும், இவரது இருதயமும், இவரது மனமும் இன்னமும் கர்த்தர் மற்றும் நீதியின் பக்கத்திலேயே காணப்படுகின்றது என்பதை நிரூபிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. இது பாவத்தில் விழுந்து, தேவமன்னிப்பிற்காகவும், ஒப்புரவாகுவதற்காகவும் ஏங்கும் அனைவருக்கும் பாடமாகவும், உதாரணமாகவும் காணப்படுவதாக. இத்தகையவர்கள் விசுவாசத்தின் மூலமாக கர்த்தருடைய இரக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, இதில் தாவீது இராஜாவைப்போன்று களிகூருவார்களாக; மனந்திரும்புதற்கேதுவாய் மறுபடியும் புதுப்பிக்கக்கூடாதபடி, மரணத்திற்கேதுவான பாவத்தைச்செய்திருப்பவர்கள், தங்கள் தீய நடக்கையினிமித்தம் உண்மையாய் இருதயம் நொறுங்கி மனம்வருந்தும் நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படுவது என்பது கூடாதகாரியம் என்பதை இவர்கள் நினைவுகூருவார்களாக.

உண்மையான மனம் வருந்துதல் என்பது, முடிந்தமட்டும் செய்த தவற்றைச் சரிப்படுத்துவதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. தாவீதின் பாவம் வெளியரங்கமானதாகவும், ஜனங்கள் அறிந்ததாகவும் இருந்தபடியால், பாவத்தைப் போலவே (பாவத்திற்கான) மனம் வருந்துதலும் வெளிப்படையாகத் தெரியும்படிக்குச் செய்யப்படுவது சரியான காரியமேயாகும். தாவீது பாவத்தை அறிக்கைபண்ணும் விஷயமும், செய்த தவற்றைச் சரிப்படுத்துவதற்குரிய அவரது பிரயாசத்தின் விஷயமும் முழுநிறைவாய்ச் செயல்படவில்லையெனில், அவர் திவ்விய தயவிற்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க மாட்டார் என்று நம்புவதற்கு எங்களிடம் காரணங்கள் இருக்கின்றன. தாவீதின் (பாவ) நடக்கை தேவனுடைய நாமத்தைத் தூஷிக்கும்படிக்குச் சிலரை நடத்தியுள்ளது. (2 சாமுயேல் 12: 14); ஆகையால் தாவீதின் மனந்திரும்புதல், இந்தத் தூஷணத்தைக் கூடுமானமட்டும் சரிப்படுத்துவது என்பது சரியான காரியமேயாகும். தாவீதின் மனந்திரும்புதல்பற்றின பதிவானது, அவரது குற்றம்பற்றின பதிவோடுகூடச் சரித்திரத்தில் இடம்பெறுகின்றது; அவரது குற்றம், தூஷிப்பதற்குரிய வாய்ப்பைக் கொடுத்ததுபோல, அவரது மனந்திரும்புதல் தாவீதைப்போன்று இருதயத்தில் கர்த்தருக்கு உண்மையாய் இருந்தவர்களும், ஆனால் தவறுகளில் விழுந்தவர்களுமான அநேகருக்கு நம்பிக்கையினையும், ஊக்கத்தினையும் கொடுத்துள்ளது.

பாவம் மன்னிக்கப்படுவதற்கும், தண்டனைகள் தள்ளுபடிபண்ணப்படுவதற்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசத்தினை நாம் தெளிவாய் வேறுபடுத்திப் பார்க்கவேண்டும். இந்தச் சம்பவத்தில் தாவீதின் பாவம் மன்னிக்கப்படுகின்றது, ஆனாலும் தீர்க்கத்தரிசியினால் முன்னுரைக்கப்பட்ட தண்டனை அவர்மீது ஏற்றவேளையில் வந்தது என்று பார்க்கின்றோம். ஆகையால் இங்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னிப்பானது, மன்னிக்கப்பட்டவரை தண்டனைகள் அனைத்திலிருந்தும் விடுவிக்கும் சட்டப்படியான மன்னிப்பல்ல; **[R3260 : page 396]** மாறாக இராஜாவின் மீறுதல் காரணமாக வந்த விளைவுகளில் ஒன்றான திவ்விய தயவற்ற நிலை மாற்றப்படுவதை மாத்திரம், இங்குள்ள இந்த மன்னிப்பு அருளுகின்றது என்று பார்க்கின்றோம். தேவன் முன்னறிந்துள்ள மற்றும் விவரித்துள்ள தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுவதற்குரிய எண்ணங்களையும் இராஜா தன் மனதில் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். தனக்கும், கர்த்தருக்கும் இடையில் ஐக்கியம் சீராக்கப்படுவதிலேயே தாவீதின் சந்தோஷம் காணப்பட்டது;

தேவனுடைய முகத்தின் பிரகாசத்தினையும், பரலோகத்தின் புன்னகையினையும், தேவனுடனான ஐக்கியத்தினையும் சிலகாலம் தன்னிடமிருந்து மறைத்த பாவ மேகம் நீக்கப்பட்டதிலேயே, தாவீதின் சந்தோஷம் காணப்பட்டது. இப்படியாகவே இன்று பாவத்திற்குள் துணிகரமாய் விழுந்து, அதற்காக மனம்வருந்தி, பிதாவோடும் குமாரனோடும் உள்ள ஐக்கியத்தினைப் புதுப்பிக்கச் சரியான முறைபடி நாடுபவர்கள் அனைவரின் விஷயத்திலும் காணப்படும். இவர்களின் வாஞ்சையானது, தண்டனையினின்று தப்பிக்க வேண்டுமென்று இராமல், மாறாக மீறுதலின் காரணமாகத் துண்டிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவின் **[R3261 : page 396]** ஐக்கியத்தைப் புதுப்பிக்கவேண்டும் என்பதாக விசேஷமாய்க் காணப்படும். இந்தக் கருத்திற்கு இசைவாகவே, தற்காலத்திலுள்ள புதுச்சிருஷ்டிகள், பாவங்களுக்கான மன்னிப்பிலும், குமாரன் வாயிலாக பிதாவுடனான ஒப்புரவாகுதலிலும் களிகூருகின்றனர்; அதேவேளையில் நடைமுறை வாழ்க்கையில் உலகத்தாரைப்போன்று ஒரே மாதிரியான நிலைமைகளின்கீழ்த்தான் வாழ்கின்றனர்; அதாவது ஆதி பாவத்தின் காரணமாக விழுந்துபோன இனத்திற்குப் பொதுவாக வரும் நோவுகளுக்கு, வலிகளுக்கு, சோதனைகளுக்கு, பிரச்சனைகளுக்கு மற்றும் ஏமாற்றங்களுக்குப் புதுச்சிருஷ்டிகளும் ஆளாகுகின்றனர். தேவனுடனான நமது புதிய உறவின் ஆசீர்வாதங்கள் என்பது, தவிக்கும் சிருஷ்டிகளினுடைய பாரங்கள் மற்றும் பிரச்சனைகளிலிருந்து நம்மை விடுவிப்பதில் இல்லை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; மாறாக நாம் இனிமேலும் திவ்விய ஆக்கினைத்தீர்ப்பின்கீழ் இல்லை என்றும், இனிமேலும் நாம் மற்றவர்களைப்போன்று கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இல்லை என்றும், கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் மூலம் தேவனுடன் ஐக்கியம் மற்றும் உறவிற்குள்ளாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றோம் என்றுமுள்ள உணர்ந்துகொள்ளுதலே அந்த ஆசீர்வாதமாகக் காணப்படுகின்றது. தவிக்கும் சர்வசிருஷ்டியையும் பாதித்துள்ள பாரங்களினின்று நாம் விடுவிக்கப்படுவதற்குரிய நம்முடைய நம்பிக்கையானது, நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின்போது வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள இராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களில் மையம் கொண்டுள்ளது. இந்த நம்பிக்கைகளினாலும், வாக்குத்தத்தங்களினாலும் ஊக்குவிக்கப்படுகின்ற நாம், மற்றவர்கள்போன்று துக்கிக்கிறதில்லை; மாறாக உபத்திரவங்களில் களிகூர நாம் உதவப்படுகின்றோம்; இன்னுமாக கர்த்தருடைய வேளைக்காகவும், கர்த்தருடைய வழிக்காகவும், அதாவது முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பொறுமையோடு காத்திருப்பதற்காகவும் நாம் உதவப்படுகின்றோம்.

இந்தக் கருத்தானது, அதாவது தற்காலத்தில், நமது பாவங்கள் நமது கர்த்தருடைய புண்ணியத்தின் வாயிலாக தெய்வீகப் பார்வையினின்று மறைத்துமாத்திரமே வைக்கப்பட்டுள்ளது எனும் கருத்தானது, அதாவது அவைகள் மன்னிக்க மாத்திரமேபட்டுள்ளது அல்லது ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளது, மறைக்கப்பட்டுள்ளது, அவைகள் உண்மையில் நிவிர்த்திசெய்யப்படுவதில்லை எனும் கருத்தானது அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவினால் மிகவும் தெளிவாய்த் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அப்போஸ்தலர் 3:19-21); இவர் பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஏவுதலினால் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கையில், தான் பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களின் பாவங்கள் இளைப்பாறுதலின் காலங்களில் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் ஆயிர வருட யுகத்தில் - இராஜ்யத்தில் நிவிர்த்தி பண்ணப்படத்தக்கதாக, மனந்திரும்பி, குணப்படுங்கள் என்று கூறினார்.

அந்த மகிமையான ஆயிர வருட நாளின்போது, இப்பொழுது ஒப்புரவாகியுள்ள சபையானது, முதலாவது தேர்ச்சிப்பெறுபவர்களாய் இருப்பார்கள்; இவர்கள் முதலாம்

உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறுவதற்குப் பாத்திரவான்களாய்க் கருதப்படுவார்கள்; அப்போது இவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் சரீரங்களானது பூரணமானதாகவும், கறைதிரையற்றதாகவும் காணப்படும் மனதிலும், சரீரத்திலும் பாவத்தினால் ஏறக்குறைய பாழ்படுத்தப்பட்ட நிலையில் தற்காலத்தில் காணப்படும் அழிவுக்குரிய சரீரங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகவும் காணப்படும். பூரணமான புதிய சரீரங்களை இவர்கள் பெற்றுக்கொள்வது என்பது, இந்த வகுப்பாருக்குப் பாவத்தின் காரணமாகக் காணப்பட்ட பிழைகளும், பாவத்தின் அச்சடையாளங்களுமாகிய அனைத்தும் கல்லறையில்வைத்து, மாம்சத்தில் ஒழிக்கப்படும் என்பதைக் குறிக்கின்றதாயிருக்கும்; இவர்களது ஆவிக்குரிய சரீரங்கள் பூரணமானவையாகக் காணப்படும். இந்த முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் வகுப்பார் குறித்து, மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் அப்படியே இருக்கும். அழிவுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், அழிவில்லாததாய் எழுந்திருக்கும்; கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும்; பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். ஜென்மசரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்; ஜென்மசரீரமுமுண்டு, ஆவிக்குரிய சரீரமுமுண்டு என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. (1 கொரிந்தியர் 15:42-44)

உலகம் ஒப்புரவாகுதலை அடையாததால், பாவங்களுக்குரிய மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளாததால், ஆயிர வருடத்தின் காலைப்பொழுதிலேயே பாவங்களுக்கான நிவிர்த்தியினை அடைவதில்லை. தற்காலத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாகவும், சிறுமந்தையாகவும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகவும், சபையாகவும் காணப்படுகின்றவர்களைத் தவிர்த்துள்ள மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்கு வருப்போகின்ற வேறுபட்ட மாபெரும் ஆசீர்வாதமானது, முழுமையான, இலவசமான மன்னிப்பு எனும் ஆசீர்வாதமாகும். அப்போது (சுவிசேஷயுகம்) மகா பாவநிவாரணநாள் நிறைவுபெற்றிருக்கும், இதன் விசேஷித்த பலிகளும் நிறைவுபெற்றிருக்கும், இதன் பாவநிவாரண இரத்தமானது பிதாவுக்கு முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும்; இது முழு உலகத்தின் சார்பாக ஏற்றுக்கொள்ளவும்பட்டிருக்கும். இப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, தெய்வீக மன்னிப்பானது கிறிஸ்துவின் மூலம் முழு உலகத்திற்கும் கடந்துவரும் ஆதாமில் உலகத்தின்மீது அறிவிக்கப்பட்டிருந்த தண்டனைத் தீர்ப்பானது தள்ளுபடிசெய்யப்படும்/ மன்னிக்கப்படும். இது அப்போஸ்தலனால் குறிப்பாய்த் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது: ஆகையால் ஒரே மீறுதலினாலே எல்லா மனுஷருக்கும் ஆக்கினைக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டானதுபோல, ஒரே நீதியினாலே எல்லா மனுஷருக்கும் ஜீவனை அளிக்கும் நீதிக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டாயிற்று (உரோமர் 5:18). ஆனால் தாவீதின் பாவங்களில் காணப்பட்ட ஓரளவு துணிகரத்தின் நிமித்தம், அவருக்கு உரியதாய்க் காணப்பட்ட அந்தத் தண்டனைகளிலிருந்துள்ள விடுதலையை, தாவீதிற்கான மன்னிப்பானது கொடுக்காதது போல இந்தச் சுவிசேஷயுகத்தில் சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னிப்பும், மனுக்குலத்தின் மீது காணப்பட்ட தண்டனைகளிலிருந்துள்ள உடனடியான விடுதலையை அவர்களுக்குக் கொடுக்காததுபோல ஆயிரம் வருட நாளின் விடியலின்போதும், மேசியாவின் ஆளுகையினுடைய துவக்கத்தின்போதும், உலகத்தின் பாவங்களுக்காக வரும் மன்னிப்பும்கூடப் பாவத்தின் அச்சடையாளங்கள்/சுவடுகள் அனைத்தையும், மனுஷருடைய சொந்த தவறுகளின் காரணமாகவும்கூட மனுஷர்மீது வந்த ஊனங்கள், மரணநிலைகள் அனைத்தையும் நீக்கிப்போடுவதாக இராது. சபைக்கு இப்பொழுது பாவங்களுக்கான மன்னிப்பு என்பது, அந்தப் பாவங்களின் மூடப்படுதலைக் குறிக்கின்றதாயிருக்கின்றது, இதினிமித்தம் நாம் பாவிகளாய் இராததுபோன்று கையாளப்படுகின்றோம். இப்படியே அடுத்த யுகத்தில் உலகத்தின் விஷயமும் காணப்படும் - உலகத்தின் பாவங்கள்

மன்னிக்கப்படுதல் என்பது, கிறிஸ்து முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்குரிய மூடுதலாக, அவர்கள் சார்பில் தேவன் முன் நிற்பார் என்பதையும், உலகத்தின் சார்பாக கிறிஸ்துவினால் கட்டித்தீர்க்கப்படும் பலியின் காரணமாக, அவர்கள்மீது காணப்படும் நித்திய மரணதண்டனை நீக்கப்படும் என்பதையும் குறிக்கின்றதாயிருக்கும். கிறிஸ்து மற்றும் ஆயிர வருட இராஜ்யத்தின் வேலை, மனுக்குலத்தின் உலகத்தில் விருப்பம்காட்டும் யாவரையும் அவர்களது மனித சுபாவத்தின் முழுமையான பூரண நிலைக்கு உயர்த்துவதேயாகும்; இதனால் அந்த யுகத்தினுடைய முடிவில் அவர்கள் பூரணமும், முழுமையுமான மனித ஜீவிகளாக இருப்பார்கள். ஆகையால் ஆயிர வருட யுகத்தினுடைய வேலையானது, பாவங்களை நீக்கும் வேலையாக சரீரத்திலும், மனதிலும் பாவத்தின் அடையாளங்களையும், சுவடுகளையும் நீக்கிப்போடும் வேலையாகக் காணப்படும். இப்படியாக மனுக்குலத்தின்மீது பாவம் கொண்டுவந்த பெலவீனங்களும், சீர்கேடுகளும் மேற்கொள்ளப்படும்; மேலும் இந்தக் காரணத்திற்காகவே **[R3261 : page 397]** அந்த யுகம் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றது, அதாவது மாபெரும் மீட்பின் வாயிலான திவ்விய தயவினை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும் படிப்படியாக ஆதியில் பெற்றிருந்த தேவசாயலுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவரப்படும் காலங்கள் ஆகும்.

6-ஆம் வசனத்தில், இருதயத்தில் தேவபக்தியாயும், தேவனுடைய நீதியின் வழிகளை விரும்பியும் காணப்பட்டு, ஆனால் வழியில் இடறிப்போனவர்களாகிய மற்றவர்களுக்கு, தன்னுடைய சொந்த அனுபவங்களானது உதவியாய் இருக்குமென்று தாவீது இராஜா தெரிவிக்கின்றார். இத்தகையவர்கள் விரைவாய்க் கர்த்தரிடம் ஜெபம்பண்ணவும், அனுக்கிரகம் கிடைக்கும் காலத்தில் அவரைத் தேடும்படிக்கும் தாவீது அறிவுரைக் கூறுகின்றார். (மன்னிப்பு கேட்கப்படாமல்) ஒவ்வொரு நாளும் கடந்துபோகையில், அந்த ஒவ்வொரு நாளும் கர்த்தரிடமிருந்து தன்னை விலகிப்போகச் செய்துக்கொண்டிருந்தது என்று தாவீது புரிந்துகொண்டார். மீறுதலுக்குட்பட்ட பயபக்தியுள்ளவன், ஜலப்பிரவாகம் அணுகாமல் காக்கப்பட வேண்டுமானால், அவன் உடனடியாக பரலோக கிருபையின் சிங்காசனத்திற்குச் சென்று, அறிக்கையிட்டு, ஏற்றசமயத்தில், எதிர்காலத்தில் சகாயஞ்செய்யும் கிருபை மற்றும் இரக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்வானாக என்று தாவீதின் அறிவுரை காணப்படுகின்றது.

7-ஆம் வசனத்தில், இராஜா தன் சொந்த அனுபவங்களுக்குத் திரும்புகின்றார்; கர்த்தரிடத்தில் தான் எப்படிச் சமாதானத்தைக் கண்டடைந்தார் என்றும், தன்னால் இளைப்பாற முடிகிற ஒரு மறைவிடத்தை எப்படிக் கண்டடைந்தார் என்றும் கூறுகின்றார். அறிவிக்கப்பட்ட தண்டனைகளை எதிர்நோக்கியிருக்க வேண்டும் என்று தாவீது அறிந்திருந்தபோதிலும், இப்பொழுது அவருடைய இருதயம் கர்த்தருடன் ஐக்கியத்தில் காணப்படுகின்றபடியால், அந்தத் தண்டனைகள் தனக்கு வரும் காலங்களிலும், கர்த்தர் தன்னோடு காணப்படுவார் என்றும், (தண்டனையாகிய) அந்த இக்கட்டில் தன்னைக் கர்த்தர் பாதுகாப்பார் என்றும், தான் உபத்திரவத்தில் காணப்படும்போதுகூட, தன்னுடைய இரட்சணியப் பாடல்களைப் பரலோக தூதர்கள் பாடுவதைத் தன்னால் கேட்க முடியும் என்றும் தாவீதினால் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது.

அச்சங்கீதத்தின் இறுதி வசனங்களில், கர்த்தர் பேசுகின்றதாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது; இங்குக் கர்த்தர் தாவீதிற்கும், தம்முடைய ஜனங்கள் அனைவருக்கும், அதாவது கர்த்தருக்கும், தங்களுடைய ஆத்துமாக்களுக்கும் இடையில் பூமிக்குரிய ஏதேனும் ஒரு மேகத்தினை வர அனுமதித்ததின் நிமித்தம் தாவீதைப்போன்று துயரமடைந்தும், கலக்கமடைந்தும் காணப்பட்டு, கர்த்தருடைய வழிகாட்டுதலுக்காக

வாஞ்சிக்கின்றவர்களாகிய தம்முடைய ஜனங்கள் அனைவருக்கும் அறிவுரை வழங்குகின்றார்; இத்தகையவர்கள் அனைவருக்கும் கர்த்தர் ஆசிரியராக, போதகராக இங்குக் காணப்படுகின்றார்; கர்த்தர் இவர்கள் காரியங்களை ஆண்டு நடத்துவார்; நன்மைக்கேதுவாய் நடைபெறத்தக்கதாகக் கர்த்தர் அனைத்துக் காரியங்களையும் பார்த்துக்கொள்வார். இவர்களுடைய இடறல்கள்கூடப் பேரிழப்பாய்க் காணப்படாது, ஏனெனில் இவர்கள் கர்த்தருக்கும், நீதியின் கொள்கைகளுக்குமான அர்ப்பணிப்பின் ஆவியினை தக்கவைத்துக்கொள்வதினால், இவர்கள் தவறாய் எடுத்துவைக்கும் அடிகளும்கூட விலையேறப்பெற்ற பாடங்களாகும்படிக்குக் கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்கின்றார்; இதனால் இவர்கள் இதுமுதற்கொண்டு இடறுவதற்கு இடமளிக்காதவர்களாகச் செயல்படுவார்கள்; மேலும் கர்த்தரை நோக்கிப்பார்க்கவும், தாங்கள் நடக்க வேண்டிய வழிகளில், அவரது கண்ணின் ஆலோசனையினால் வழிகாட்டப்படுவதற்கும் கற்றுக்கொள்வார்கள்.

யாருக்குக் கர்த்தர் போதிக்கின்றாரோ, யார் அவரது ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்கின் றனரோ, அவர்கள் பலவந்தம்பண்ணி திருப்பப்படுவதற்கும், வழிகாட்டப்படுவதற்குமுரிய அவசியத்தில் காணப்படும் குதிரையைப்போன்று அல்லது கோவேறு கழுதையைப்போன்று இருக்கமாட்டார்கள். இவர்கள் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாகவும், சந்தோஷம் அடையும்படியாகவும் இவர்களைக் கர்த்தர் கையாளமுடிகிற அளவுக்கு, இவர்களுடைய இருதயங்கள் கர்த்தருடன் மிகவும் இணக்கமாய்க் காணப்படும். துன்மார்க்கனுக்கு வேதனைகளுண்டு, ஆனால் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இவர்கள் மத்தியில் காணப்படுபவர்களாகக் கருதப்படமாட்டார்கள்; ஏனெனில் கர்த்தருடைய இரக்கம் இவர்களோடு காணப்பட்டு, இவர்களது ஆத்துமாக்களை மீட்டுக்கொள்ளும். ஆகையால் இந்த வகுப்பார், கர்த்தருடைய இரக்கத்தின் மூலமாக, நீதிமான்களாகக் கருதப்படுகின்றனர் - இவர்கள் உண்மையாக நீதிமான்களல்ல, இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தெய்வீக ஏற்பாட்டின் மூலம் நீதிமான்களாகக் கருதப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நிமித்தமாய் ஆனந்தமாய் இருக்க முடியாது என்றாலும், இவர்கள் கர்த்தருக்குள் ஆனந்தமாய்க் காணப்படுவார்கள். இவர்கள் பாவஞ்செய்ய வாய்ப்புடையவர்களாகவும், மாம்சத்தின்படி முழுவதும் பெலவீனமுள்ளவர்களாகவும் காணப்பட்டாலும், இவர்கள் செம்மையான இருதயமுள்ளவர்களானபடியால், நம்மை அன்புகூர்ந்து, நம்மைத் தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் வாங்கியவர் மூலம் இவர்கள் ஜெயங்கொள்பவர்களாகக் கொண்டுவரப்பட முடியும் நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிற கிருபாதாரபலி அவரே; நம்முடைய பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவிர்த்தி செய்கிற பலியாயிருக்கிறார் என்ற மகா திவ்விய ஏற்பாட்டினை இவர்கள் உணர்ந்துகொள்கையில், ஆனந்தமுழக்கமிடுவார்கள். (1 யோவான் 2:2)